

Det bliver en af de meget væsentlige opgaver for det bredt sammensatte rådgivende udvalg, som udviklingsministeren og jeg netop har etableret. Det fælles udvalg, der skal omfatte både DANCED's og Danidas aktiviteter, har fået direktør Henrik Nyegaard som formand og journalist Knud Vilby som næstformand. Heri sidder repræsentanter for forsknings- og uddannelsessektoren, erhvervsliv og fagbevægelse og for de folkelige organisationer. Jeg håber, at Folketinget vil udnytte muligheden for at melde observatører til udvalget, så man løbende er orienteret om og med i arbejdet.

Jeg tror, det vil være gavnligt også for den folkelige opbakning til Danmarks meget aktive, internationale miljøindsats, at vi med mellemrum i Folketinget ligesom i dag tager en samlet drøftelse af vore erfaringer med Danmarks bilaterale miljøbistand og af mulighederne for at forbedre den.

FN's særlige generalforsamling til næste sommer, der skal gøre status 5 år efter topmødet i Rio og lægge grunden til de kommende års arbejde med at realisere Agenda 21, forekommer mig at være en oplagt første anledning til at gøre status.

Jeg kan i øvrigt sige til Tinget, at jeg netop i de sidste dage har deltaget i et møde i Brasilien, hvor 20 landes miljøministre sammen med alle ansvarlige inden for FN-systemet har prøvet at gøre den første status efter Rio og tilrettelægge strategien efter Rio, og jeg skal snarest drage omsorg for, at den oversigt, der ligger over det ret imponerende regelarbejde, der er blevet lavet siden Rio, kommer til Folketingets kundskab. Jeg tror, vi har brug for en gang imellem at se, at der kommer noget ud af processen. FN-folkene selv betragter det som den mest succesrige del af deres aktivitet.

Dér, hvor det har svigtet efter Rio, dér, hvor det ikke er gået, som det skulle, er med hensyn til overførelse af kapacitet, økonomiske ressourcer og miljøbistand. Kun Danmark har fuldt ud levet op til sine forpligtelser. Men på alle de andre områder er der faktisk tale om en meget positiv udvikling, og jeg tror, at Tingets medlemmer ligesom jeg vil blive positivt overrasket over, hvor meget der egentlig er i gang, og hvor mange resultater der allerede er opnået.

Lad mig til sidst understrege, at regeringen lægger vægt på, at det frugtbare samarbejde mellem Miljø- og Energiministeriet og Udenrigsministeriet gennem DANCED og Danida fortsættes og udbygges. De to ministerier rum-

mer et så stort væld af komplementerende erfaringer, at det frugtbare samspil vil gøre dansk miljøbistand til en opfølgning af Riokonferencen, som vi alle kan være stolte af, og som netop ved, at man udnytter alle kræfter, undgår dobbeltadministration og giver en maksimal mobilisering af den danske indsats.

Ministeren for udviklingsbistand (Poul Nielson):

Inden for udviklingssamarbejdet har vi en tradition for i tæt samarbejde med Folketinget med mellemrum at gøre status, skabe overblik og klargøre visioner og planer for, hvad der skal ske fremover. Denne tradition har uden tvivl bidraget til at fastholde den mangeårige brede opbakning bag den danske udviklingsbistand både her i Tinget og i befolkningen. Jeg er glad for, at vi nu tager os lejlighed til at videreføre denne tradition også på det område, som særlig vedrører Danmarks bidrag til at løse miljøproblemerne i udviklingslandene.

Den danske indsats på dette område sker på flere måder. Som et led i det bilaterale udviklingssamarbejde ved at fremme miljøhensyn i internationale organisationers arbejde og ved aktiv deltagelse i udarbejdelsen og gennemførelsen af internationale konventioner på miljøområdet, f.eks. klimakonventionen, ørkenkonventionen og konventionen om biologisk mangfoldighed. Hertil kommer så i mindre, men stigende omfang de særlige bilaterale miljøindsatser finansieret under den såkaldte miljø- og katastroferamme.

Fokus for denne debat er vores indsats i det bilaterale samarbejde. Miljø- og energiministeren har lige redegjort for den nye strategi for miljøbistanden i ulande under MIKA-rammen og for Miljø- og Energiministeriets praktiske arbejde hermed. Jeg vil derfor først og fremmest koncentrere mig om miljøhensynets varetagelse i udviklingsbistanden, men også knytte nogle kommentarer til, hvordan Udenrigsministeriet planlægger at arbejde med de særlige miljøindsatser finansieret under MIKA-rammen, som i de kommende år forventes øget betydeligt i og med, at 80 pct. af tilvæksten i bevillingerne skal administreres her.

Miljøhensynet er gennem de sidste 10-15 år i stigende grad blevet anerkendt som en central og nødvendig del af ethvert lands forsøg på at skabe en langsigtet udvikling for dets borgere. Brundtlandrapporten fra 1987 og topmødet i Rio i 1992 ledte til et internationalt politisk gennem-